R4896

FEEDING OF THE WORDS OF GOD
தேவனுடைய வார்த்தைகளினால் போஷிப்பித்தல்

"மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்." மத்தேயு 4:4

நமது கர்த்தர் வனாந்தரத்தில் நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருந்த பிறகு அவரது பசியை போக்க, கற்களை அப்பங்களாக மாற்றும்படி எதிராளியாகிய சாத்தான் அவரிடம் கூறினபோது அவரது பதிலின் ஒரு பகுதியே இந்த தலைப்பு வசனம். பிதாவின் ஊழியத்திற்கென்று தம்மை அர்ப்பணம் செய்த பிறகு வந்த விசேஷித்த வல்லமையை தமக்காக பயன்படுத்துவது சட்டவிரோதமானது என்பதை கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். அந்த வல்லமையை அவரது மாம்சீகத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடாது. ஆகையால் அவர் பசியாக இருந்தாலும் மாம்சீக திருப்திக்காக அவரது அந்த தெய்வீக வல்லமையை பயன்படுத்த மறுத்தார். உமது வல்லமையை நீர் பயன்படுத்தாமல் எப்படி உம்மால் ஜீவிக்க முடியும் என்று சாத்தான் கேட்டான். அதற்கு நமது ஆண்டவர், மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும், ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தத்தினாலும் பிழைப்பான் என்று ஆண்டவர் பதிலாக கூறியதை நாம் பார்க்கிறோம்.

நித்திய ஜீவனில் நமது நம்பிக்கை தேவனுக்கு கீழ்ப்படிவதில் இருக்கிறது. தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி அது நம்மை நித்திய ஜீவனுக்கு உரிமையுள்ளவர்களாக்கும். நமது கர்த்தர் தமது பசியை போக்குவதின் மூலம் தமது மாம்சத்தை சந்தோஷப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிகிற அவரது உடன்படிக்கையை மீறியிருப்பார். நித்திய ஜீவனை பெறுகிறவர்கள், தேவனுடைய பிரமாணங்கள் அனைத்திற்கும், அவர் இயக்குகிற அனைத்திற்கும் கீழ்ப்படிய நாட வேண்டும். அவர் தேவதூதர்களுக்கு ஒரு பிரமாணமும், வேறொரு பிரமாணத்தை மனிதர்களுக்கும், மூன்றாவதை சபைக்கும் கொடுத்திருக்கலாம். தேவனுடைய ஒவ்வொரு கட்டளைக்கும் நம்மால் பூரணமாக கீழ்ப்படிய முடியாததை நாம் காண்பதால், தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் பூரணமாக கீழ்ப்படிவதின் மூலம் நாம் நித்திய ஜீவனை பெற முடியும் என்று நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது. தேவன் நம்மை அவருடைய பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், அவருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிதலின் ஆவியை பெற்றிருப்பதால் மட்டுமே நாம் நித்திய ஜீவன் மேல் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்களில் ஒன்று, "ஒருவனுக்கு திரளான ஆஸ்திகள் இருந்தாலும் அது அவனுக்கு ஜீவன் அல்ல" என்பதாகும். அதாவது உணவு, உடை முதலானவைகளை அபரிமிதமாக, முழுமையாக, திரளாக பெற்றிருந்தாலும் அவனது ஜீவன் தெய்வீக சித்தத்துக்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிவதை சார்ந்தே இருக்கிறது. தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும், ஒவ்வொரு எச்சரிக்கைக்கும், ஒவ்வொரு ஊக்கத்திற்கும், ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தத்திற்கும் கவனத்தை செலுத்துவது, தற்போது தேவன் தமது குமாரனுடைய ராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரராக நித்திய ஜீவனுக்கு அழைக்கிறவர்களின் அபிவிருத்திக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீஷர்களாக இருந்து, இந்த வசனத்தின் வார்த்தைகளை ஞாபகத்தில் வைத்து அவற்றின்படி நாம் அதிகமதிகமாக நடப்போமாக.

தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் ஜீவித்தல்

ஆனால் தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பது எப்படி சாத்தியமாகும்? இயேசு எந்த பொருளில் இதைக் கூறினார். எப்படி தேவனுடைய வார்த்தை ஜீவனை கொடுக்கக்கூடும்?

நித்திய ஜீவனை அடையும் எல்லா நம்பிக்கையும் தேவனை சார்ந்ததே, தெய்வீக திட்டம் மற்றும் அதன் வாக்குத்தத்தங்களை சார்ந்தே இருக்கிறது என்று இயேசு கூறினார். இந்த வாக்குத்தத்தங்களை பார்த்து, உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே தெய்வீக திட்டமானது, தேவனுடைய அனைத்து சிருஷ்டிகளும் அவரது சாயலின்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டன என்பதையும், விசுவாசம், அன்பு மற்றும் அவருக்கு இணக்கம் ஆகியவற்றில் நிலைத்து இருந்தால் நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள் என்பதையும் நாம் தெளிவாக காணலாம். நித்திய ஜீவனுக்கு நிபந்தனை கீழ்ப்படிதல் என்பதே தேவனுடைய வார்த்தையாக இருக்கிறது. நமது வசனத்தில் உள்ள வார்த்தைகளை சொல்லும் போது இதுவே நமது கர்த்தரின் கருத்தாக சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இருந்தது. மேலும், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற ஒரு விசேஷித்த வேலைக்காக பூமிக்கு வந்தார் என்பதையும், தெய்வீக சித்தத்திற்கு அவரது பூரண கீழ்ப்படிதலே பிதாவுடன் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெற உறுதி பண்ணப்பட்டிருந்தது என்பதையும் அவர் ஆதியிலிருந்தே அறிந்திருந்தார். ஆனால் இறுதியில் ஏதாவது கீழ்ப்படியாமை இருந்தால் தேவ தயவு நீக்கப்பட்டு, கீழ்ப்படியாமைக்கு தண்டனையாக மரணமே கிடைக்கும்.

ஆகையால், பிதாவானவரின் சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியாமல், அவரது சரீர வாழ்வாதாரத்திற்காக அப்பத்தை உண்டாக்கி புசிப்பது பெரிய தவறு என்பதை நமது கர்த்தர் உடனடியாக தீர்மானித்தார். உணவு சில காலத்திற்கு மட்டுமே ஜீவனை அளிக்கும் என்பதையும், தேவனுடைய வார்த்தையில், தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதே நல்லது என்பதையும் தீர்மானித்தார். பிதாவை நேசித்து, அவருக்கு ஊழியம் செய்து, கீழ்ப்படிகிறவர்களே முடிவில் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்கள் தேவனுடைய நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள் என்பதையும் தீர்மானித்தார். நமது ஆண்டவரின் இந்த தீர்மானமே, அவரது சீஷர்களாக, அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க நாடுகிற நமக்கு முழு போதனையாக இருக்கிறது.

ஒழுங்கே புத்திரனுக்குரிய சான்று

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருக்கக்கூடிய "தேவனுடைய வார்த்தை" ஒன்றே அவரது பெற்றோருக்குரிய பராமரிப்பு மற்றும் ஒழுங்குக்கு உறுதி மொழியாக இருக்கிறது. "நீங்கள் சிட்சையை சகிக்கிறவர்களாயிருந்தால் தேவன் உங்களை புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார்; தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ?" (எபிரேயர் 12:7) இந்த கூற்றில் சிட்சை என்ற வார்த்தை, தேவனுடைய அங்கீகாரம் இல்லை என்றோ, தனிப்பட்டவரின் பாவம் என்றோ அர்த்தங் கொள்ளாமல், அறிவுறுத்தல்கள் என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். நமது கர்த்தர் பாவமில்லாதவராக, ஒரு குமாரனாக இருந்த போதும் பிதாவானவர் பல்வேறு சோதனைகள், கட்டுப்பாடுகள் போன்ற "பாத்திரம்" அவருக்கு ஊற்றப்பட்டது என்கிற எண்ணத்தால் இந்த காரியத்தில் நாம் வழிநடத்தப்படுகிறோம். இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் பிரயோஜனமானது; பிதாவானவர் அவரை நேசித்ததை காண்பிக்கிறது. நமது கர்த்தர் செய்ய வேண்டும் என்று பிதாவானவர் விரும்பின காரியங்களை செய்ய, இந்த சில போதனைக்குரிய அறிவுத்தல்கள் மற்றும் அனுபவங்கள் இல்லாமல் அவர் தகுதி பெற்றிருக்கமாட்டார்.

சில கட்டுப்பாடுகள், சில தண்டனைகள் நம்முடைய சில சொந்த தவறுகளால் வருகிறது. இயற்கையான சில விளைவுகள் அந்த தவறுகளால் வருகின்றன. மன்னிப்பு கோருதல் மற்றும் இருதய வேதனைகள் அவைகளை அவசியமாக தொடர்கின்றன. இந்த அனுபவங்களிலிருந்து தேவன் நம்மை காத்துக்கொள்ள முடியும். ஆகையால் நாம் வேறுபடுத்திக் கொண்டு, நமது ஆசையை தூண்டுகிறவைகளிலிருந்து நம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்டது அவரது திட்டமல்ல. இந்த அனுவங்களை நாம் பெற வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் சரியான வழியில் வழிநடத்தப்பட்டு, நமது சொந்த பலவீனங்களை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்புகிறார்.

பல்வேறு சோதனைக்குரிய அனுபவங்கள் நமக்கு வரவில்லையென்றால், நாம் எதில் பலவீனமாக இருக்கிறோம் என்பதை அறியமுடியாது. இப்படியாக எங்கே நமது குணலட்சணத்தை பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் புது சிருஷ்டியாக நாம் எப்படி முழுமையாக அபிவிருத்தி அடையக்கூடும் என்பதையும் நாம் கற்றுக் கொள்ள முடியும். நமது கர்த்தராகிய இயேசு தமக்கு விரோதமாக "பாவிகளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களை சகித்ததைக் குறித்து" வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. (எபியேர் 12:3) நமக்கு வரக்கூடிய ஒவ்வொரு எதிர்ப்புகளையும் சந்திப்பதில், நமது சோதனைகள் அல்லது கட்டுப்பாடுகள் நம்மை நீதியில் திருந்தச் செய்ய வேண்டும். மேலும், சகோதரர்களுக்கோ அல்லது உலகத்தாருக்கோ உதாரணமாயிருக்கும்படி கர்த்தர் தமது பிள்ளைகளை விசித்திரமான சோதனைக்குள் வரும்படிச் செய்கிறார். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் அவைகளில் பெரும்பாலனவைகள் நமக்கு நீதியின் போதனையாகவும் நம்மை திருத்துவதற்காகவும் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுவோம்.

நமது குணலட்சணத்தை பூரணப்படுத்துவதற்கு சோதனை, ஒழுங்கு அவசியம்

சோதனை இல்லாமல் குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி பண்ண முடியாது. ஆரம்பத்தில் அது இளமையானதாக இருக்கும். அதற்கு தேவனுடைய அன்பாகிய சூரிய ஒளி அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. அடிக்கடி அதற்கு அவருடைய கிருபையாகிய தண்ணீர் தேவை, விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு நல்ல அடிப்படையாக இருக்கும்படி அவரது குணலட்சணத்தைப் பற்றிய அறிவை நாம் உபயோகித்து நமது குணலட்சணத்தை வளர்க்க வேண்டும். இப்படியாக அது இந்த அனுகூலமான நிலைமைகளில் வளர்ந்த போது கிளைக்கழித்தல் போன்ற ஒழுங்குக்கு தயாராயிருந்து சில துன்பங்களை பொறுமையுடன் சகிக்க தயாராக இருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குணலட்சணத்தின் பலம் அபிவிருத்தி அடையும் போது, அதற்கு பயன்படுத்தப்படும் சோதனைகள் தீவிரமடைகிறது. அது இன்னும் பலத்திலும் அழகு மற்றும் கிருபையிலும் முழுவதும் முழுமையான, நிலையான, இறுதியான அபிவிருத்தி அடையும் வரை பாடுகள் இருக்கும்.

குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்து பயிற்றுவிக்கும் இந்த மகா பெரிய வேலை ஒரு பொதுவான மற்றும் கஷ்டமான வேலை. ஆனால் துன்பம் தருகின்ற ஒன்றல்ல. ஆனால் இப்படிப்பட்டவைகளை உறுதியான மற்றும் நீடித்த குணலட்சணத்தின் அபிவிருத்திக்கு அவசியம் என்று அப்போஸ்தலர் வெளிப்படையாக கூறுகிறார். உங்கள் சொந்த அனுபவம் இதை எப்படி சரிபார்த்தது என்பதையும் எப்படி நீங்கள் சில காலம் தேவனுடைய விசேஷித்த பராமரிப்பிலும் வழிநடத்துதலிலும் இருந்தீர்கள் என்பதையும் கவனியுங்கள். அனுபவ பாடங்கள் அனைத்திலும் நீங்கள் எவ்வளவு செல்வந்தனாயிருக்கிறீர்கள்! பொறுமை மற்றும் மற்ற ஆவியின் கனிகளிலும் உங்களை அந்த அனுபவங்கள் எப்படி அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறது!

"எந்த சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாக காணாமல் துக்கமாய் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல நீங்களும் கூறலாம். (எபிரேயர் 12:11) அனுபவ பாடங்களும் ஒழுங்கும் உங்களை பலப்படுத்தியிருக்கிறது. அவைகள் உங்கள் விசுவாசத்தை பெருகச் செய்து உங்களை

அந்நியோந்நியத்திலும் ஐக்கியத்திலும் கர்த்தரிடத்தில் நெருங்கச் செய்திருக்கிறது. அவை அவருடனான நல்ல பரிச்சயத்தையும் நம்மேல் அவரது கவனிப்பையும் அன்பையும் அக்கறையையும் அதிகமதிகமாக உணரச் செய்திருக்கின்றன. அதன்மூலம் ஒரு ஆழமான நன்றியுணர்வை விழிப்படையச் செய்து, அந்த நன்றியுணர்வு அதிகமான வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இது தேவனுடனான ஐக்கிய உணர்வையும் ஆழப்படுத்துகிறது. இது கிறிஸ்து மூலமாக ஒரு குமாரனாக மற்றும் சுதந்தரராக இறுதியாக மற்றும் முழுமையாக அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நம்பிக்கையை தருகிறது.

கீழ்ப்படிதலுக்கான சோதனை

உதவிகரமான வேறொரு "தேவனுடைய வார்த்தை" 1யோவான் 2:5இல் காணப்படுகிறது. "அவருடைய வசனத்தை கைக்கொள்ளுகிறவனிடத்தில் தேவ அன்பு மெய்யாகப் பூரணப்பட்டிருக்கும்." புது சிருஷ்டியாக நமது அபிவிருத்தியை கண்டுபிடிக்கிறதற்கான ஒரு சோதனை நாம் இங்கே பெற்றிருக்கிறோம். தேவனுடைய வசனத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் மட்டுமே அதை வைத்துக்கொள்ள முடியும் மற்றும் அதன் தேவைகளுக்கு இணங்கியிருக்க முடியும். தேவனுடைய வசனத்தை கைக்கொள்ளுவது ஒரு கஷ்டமான காரியம் என்று இந்த வசனம் கூறுகிறது. தேவனுடைய வசனம் நமக்கு வழங்குகிறதைக் காட்டிலும் உலகத்தையும் மாம்சத்தையும் ஏன் நாம் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான அநேக காரணங்களை எல்லா பக்கங்களிலிருந்து நாம் கேட்கிறோம். "இடுக்கமான வழியிலிருந்து" நம்மை வழிவிலகச் செய்யும் அநேக கவர்ச்சிகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் தேவனுடைய வசனத்தை பற்றிக்கொள்ளுகிற இவர்கள் "ஜெயங்கொண்டவர்கள்."

நீதியாகவும் தேவ பக்தியுடனும் இந்த காலத்தில் வாழ்வதற்கு நமது ஜீவனையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்." (2 தீமோத்தேயு 3:12) தற்கால நிலைமைகளில் விசுவாசம் என்பது மரண பரியந்தமுமான விசுவாசம் என்று பொருள். தேவனிடத்தில் நமக்கு அன்பு இல்லையென்றால் அவருடைய வசனத்திற்கு நாம் கீழ்ப்படியமாட்டோம் என்று அறிவிக்கப்படுகிறோம். இல்லையென்றால் நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை தக்கவைத்துக் கொள்ளமாட்டோம் அல்லது அதற்கு இசைவாக இருந்து மரணபரியந்தம் ஊழியம் செய்ய மாட்டோம்.

"தேவனே உமது சித்தத்தின்படி செய்ய வருகிறேன்" என்று நமது கர்த்தராகிய இயேசு கூறினபோது, தேவனுடைய் வார்த்தைக்கு பரிபூரண கீழ்ப்படிதலை அவர் விளக்குகிறார். எல்லாம் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய சித்தம் அனைத்தையும் எந்த விலை கொடுத்தாவது நிறைவேற்றுவதில் அவர் சந்தோஷப்பட்டார். பிதாவினிடத்தில் அவருக்கு அன்பு இராவிட்டால் தெய்வீக சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படிகிற இந்த அளவை அடைந்திருக்கமாட்டார். நாமும் அவ்விதமாகவே இருக்க வேண்டும். தேவனிடத்திலும் நீதியின் கொள்கைகளிடத்திலும் நமக்கு அன்பு இராவிட்டால் இந்த வழியில் நம்மால் தொடர இயலாது.

அதன் விளைவாக, இவ்வளவாக தேவனிடத்தில் அன்பை செலுத்துகிறவர்கள் மட்டுமே, அவருடைய சித்தத்தை செய்ய தங்கள் ஜீவனையும் அர்ப்பணித்து அவரது வசனத்தை சரியாக கைக்கொள்ளுவார்கள். நாம் முதலில் அர்ப்பணம் செய்த போதே இந்த நிலைமையை அடைந்து விட்டோம் என்று நாம் கூறலாம். ஏனெனில் நமது இருதயம் தனது சித்தத்தை விட்டுவிட்டு முற்றிலுமாக கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் பண்ணிவிட்டது. அதாவது "எனது சித்தமல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது." சுய தியாகம் நிலைமைக்கு இணங்கி நடக்கிற அனைவரும் பூரண அன்பு என்கிற குறியீட்டை அடைந்திருக்கிறார்கள். உயிர்த்தெழுதலில் நாம் அடைவது பூரணத்தின் இன்னொரு உணர்வாக இருக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தையை மரண பரியந்தம் விசுவாசத்துடன் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் மட்டுமே பரிசை காத்துக்கொண்டு தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்கடைவார்கள்.

கீழ்ப்படிதலே சோதனையாக இருக்கிறது. நாம் தேவனுடைய வசனத்தை சரியாக கைக்கொள்ளுகிற அளவுக்குத்தக்கதாக தேவன் மேலுள்ள அன்பும் நம்மில் பூரணமடைகிறது. ஏனெனில் நாம் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை, பரிசுத்த ஆவியை, தேவனுடைய ஆவியை பெற்றிருந்தால், நமது திராணிக்குத் தக்கதாக அவரது நல்ல பிரியத்தின்படி சித்தங்கொண்டு அதை நிறைவேற்றுவோம். இந்த திராணி வருடா வருடம் தொடர்ந்து பெருக வேண்டும். நாம் மறுரூபமாகி, புதிய உயிர்த்தெழுதலின் சரீரங்கள் கொடுக்கப்படும் வரை நாம் பூரணம் அடைவோம் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளாவிட்டாலும், நாம் தொடர்ந்து கர்த்தருடன் ஐக்கியத்தில் இருக்கிறோம் என்கிற நமது மனதின் ஆவியில் அவருடன் நெருக்கமான தொடர்பை வைத்துக்கொள்ளலாம். நமது சரீரத்தில் பூரணமில்லை என்று நமது மாம்சத்தின் குறைகளை நாம் அங்கீகரித்தாலும் நமது தவறுகளை அனுதினமும் அறிக்கையிட்டு அவரது மன்னிப்பை நாடுவதின் மூலம் நமது பிரயாணத்தின் முடிவுவரை நாம் பாவத்திலிருந்து தூய்மையாக இருக்கலாம்.

உயிர்த்தெழுதலின் வேலை

நமது உருவம் இன்னதென்றும், நாம் புழுதிக்கு ஒப்பாயிருக்கிறோம் என்றும் நாம் பலவீனர்கள், அபூரணர்கள், மரிக்கக்கூடியவர்கள் என்பதையும் தேவன் அறிவார் என்பதை அவரது வாயின் வார்த்தைகள் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றன; நமது பரிபூரண சித்தமும் அபூரண சரீரமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருப்பது தொடர வேண்டும் என்பது அவருடைய நோக்கமல்ல என்பதையும் ஆனால் அவர் உயிர்த்தெழுதலில் நமது புதிய சிந்தைகளுக்கேற்ப புதிய பரிபூரண சரீரங்களை வழங்குவார் என்பதையும் நமக்கு உறுதியளிக்கிறது.

இவை அனைத்தையும் செய்ய தேவன் திறமையும் விருப்பமும் உடையவராயிருக்கிறார் என்பதையும் அவரது தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மானிடரைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்த, மேலான, ஆவிக்குரிய சரீரங்களை அளிப்பது அவரது நோக்கமாக இருக்கிறது என்பதையும் அவர் உறுதியளிக்கிறார். இப்பொழுது நம்மால் முடிந்தவரை அவரது சித்தத்தை செய்ய விருப்பம் உடையவர்களாய் இருப்பதை காண்பிப்பதால், நாம் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெற்று, எல்லா வகைகளிலும் பிதாவானவரின் சித்தம் செய்ய திறமை உடையவர்களாய் இருப்போம். எப்படிப்பட்ட கிருபையான ஏற்பாடுகள்! எப்படிப்பட்ட மனதுருக்கமான ஆச்சரியமான வார்த்தைகள்! அது நித்திய ஜீவன் மற்றும் மகிமைக்கான ஆச்சரியமான நம்பிக்கைகளுக்கு நம்மை ஊக்குவிக்கிறது. இப்படியாக ஆவியிலும் விசுவாசத்திலும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாக ஆக்கும். "நல்லது, உத்தமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே உன் எஜமானனுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி" என்று அவருடைய கடைசி வார்த்தை அவருடைய வாயிலிருந்து வரும்.

"இன்னும் கொஞ்ச காலம், அவர் இப்போது வந்திருக்கிறார்;
நேரம் இடத்தை இழுக்கிறது...
நாம் அவரது முகத்தை பார்க்கும் போது
ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நேரம், மகிமையான காலை
நமது சோதனைகள் எவ்வளவு இலகுவாக காணப்படும்!
நமது யாத்திரை தூரம் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது!
நிலையற்ற கனவாகிய பூமியின் வாழ்வு
பகலின் விடியலில் விலகியது."